Pregaria.cat

Entrada

FUGINT DE LA BELLESA

Feia dies que pensaves en aquella excursió. Un indret formidable. Una vall estreta entre grans muntanyes. Dos anys abans hi havies acampat amb una colla d'amics. Hi guardaves un gran record. Et feia molta il·lusió tornar-hi, ara, en plena primavera, quan els colors són transparents i tot convida a la vida.

Què t'ha passat, que avui m'expliques que l'excursió ha desvetllat dintre teu aquest temporal i tanta frustració? Dius: Hauria preferit un dia de pluja, o una intensa boira agafada a la terra que hagués tapat boscos, camps i flors.

No és potser que un excés de llum, de colors i de bellesa ha manifestat les carències del teu cor, i que el que esperaves com a llum ha ajudat a descobrir les tenebres interiors dissimulades i en fugida?

Sí, de vegades passa que la bellesa pot esdevenir una mena de contrapunt de la buidor i el neguit que podem portar amagats.

Vas trobar el racó ideal per observar amb els ulls ben oberts un paisatge notablement bell. Fa estona que et deixes impactar pels colors nets i clars besats per una llum transparent. Cap engany, és un verd fràgil i tendre. Els ulls passen lentament pels troncs, per les herbes del terra, i ara pugen cap als cims, i van baixant boscos avall fins tornar al punt de partida. El temps perd el control normal. Per altra banda el vent acaricia el rostre i les mans, mentre quelcom semblant a un cant romàntic entra per l'oïda.

Per què, doncs, va creixent un afany de fugida? Com és que topes amb una paret interna que sents infranquejable?

Possiblement tu ets el problema, i no la natura que ha entrat dintre teu de forma tan sincera. Un problema, el teu, que podríem aprofundir en dues dimensions.

Massa carretera, massa soroll, poques estones de serenitat i de descans, relacions superficials... una vida a la mida del rendiment, de la racionalitat, dels interessos, i marcada pels mercats invisibles i totalitaris. Tot plegat topa amb aquesta natura que té un llenguatge i un ritme diferent i sense voler et critica el teu ritme de vida. És clar: el silenci bell et fa venir ganes de fugir. Fa massa temps que has desconnectat de la natura.

L'altra dimensió és el teu oblit de la font real de la bellesa. La natura et diu sense dir res: Vius massa oblidat d'Aquell de qui tot prové i amb els teus dubtes racionals no fas el salt fins a la Font.

Jesús Renau sj.